



ALINGSÅS TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2014-12-03
meddelad i
Alingsås

Mål nr: B 1465-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Bo ANDERS Fredh, 19711005-5634
Vässby 320
464 65 Brålanda

Offentlig försvarare:

Advokat Björn Svensson
Advokatbyrå Eriksson & Bengtsson AB
Kungsgatan 24
441 30 Alingsås

Åklagare

kammaråklagare Louise Eriksson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624
503 15 Borås

Målsägande

Sekreteress A, se Partsbilaga sekretess
Sekreteress

Målsägandebiträde:

Advokat Eva Smerling Winman
Advokatfirman Eva Smerling Winman AB
Nygatan 18 B
441 30 Alingsås

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Grov våldtäkt, 6 kap 1 § 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 1992
- 1989-01-01 -- 1989-12-31

Beslut

Skadestånd

1. Målsägandens skadeståndsyrkande ogillas.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 126 441 23 Alingsås	Södra Ringgatan 23	0322-793 00 E-post: alingsas.tingsratt@dom.se www.alingsastingratt.domstol.se	0322-63 41 08	måndag - fredag 08:00-16:00

Sekretess

1. Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämpliga på uppgifter som har lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar och som kan röja målsägandens identitet.
2. Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämpliga på uppgifterna i domsbilaga 4 samt bilaga benämnd "Parsbilaga sekretess" om målsägandens och i bilagorna angivna anhörigas identitet samt namnet på Gården.

Ersättning

1. Björn Svensson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 156 211 kr. Av beloppet avser 116 754 kr arbete, 7 605 kr tidsspillan, 610 kr utlägg och 31 242 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
 3. Ewa Smerling Winman tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 109 350 kr. Av beloppet avser 79 750 kr arbete, 7 020 kr tidsspillan, 710 kr utlägg och 21 870 kr mervärdesskatt.
 4. Anders Fredh tillerkänns ersättning av allmänna medel för sina kostnader med 13 702 kr.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagarens talan, se bilaga 1

Enskilt anspråk, se bilaga 2. Målsäganden biträder åtalet.

Anders Fredh har förnekat gärningen och bestritt målsägandens enskilda anspråk.

Sekretess råder i målet för målsägandens, hennes mors och fars samt släktingars identiteter, liksom för den lantbruksgård där de påstådda gärningarna skall ha ägt rum. Släktingarna omnämns nedan med benämningen på deras släktrelation och lantbruksgården betecknas i domen som *Gården*. Samtliga sekretessbelagda uppgifter redovisas i hemlig bilaga 4 till domen.

DOMSKÄL

Bevisningen

Åklagaren har återkallat bevisuppgiften avseende Protokoll efter analys etc. samt PM över husrannsakan men i övrigt åberopat den bevisning som framgår av bilaga 1, sedermera kompletterad med närmare angivna bevisteman. Åklagaren har vidare åberopat tre fotografier. Målsäganden har som bevis åberopat en skiss över Anders Fredhs rum på Gården. Anders Fredh har som bevis åberopat ett antal närmare angivna sidor ur ett av åklagaren ingivet journaldokument, till styrkande av alternativa orsaker till målsägandens hälsoproblem, sakkunnigutlåtande av professorn m.m., docenten Agneta Herlitz samt förhör med Agneta Herlitz, till belysande av det mänskliga minnets funktion och reaktion i olika sammanhang, samt med sin far Hasse Fredh, sin arbetsgivare Kjell Hansson och sin studiekamrat och gode vän Stefan Lidén, de tre sistnämnda väsentligen karaktärsvittnen. Tingsrätten har tagit upp bevisningen.

Beviskravet

För fällande dom i mål om sexualbrott krävs lika väl som i brottmål i allmänhet att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till den gärning som framgår av åklagarens gärningsbeskrivning och således att varje straffrättsligt rekvisit i gärningsbeskrivningen är bevisat på detta sätt. Innebörden av beviskravet är därmed att det skall vara praktiskt sett uteslutet att saken är annorlunda än vad åklagaren påstått (NJA 2010 s. 671).

Ansvarsfrågan

Utredningen ger till en början vid handen att Anders Fredhs farfars gård var belägen strax intill Gården. Anders Fredh, som var bosatt några mil från Gården, kom under sin vistelse hos sin farfar i kontakt med Gårdens ägare, farfar (numera avliden) och farmor E till målsäganden. Allt eftersom Anders Fredh växte upp, kom han att vistas mer och mer på Gården. Anders Fredh var mycket intresserad av lantbruket och i synnerhet dess traktorer och maskiner och han kom att hjälpa till såväl med djurhållningen som med jord- och skogsbruksarbete på Gården. Anders Fredh tillbringade sålunda i vart fall i övre skolåldern sina flesta veckoslut, terminslov och sommarlov på Gården. Anders Fredh fick också ett eget rum på Gården, en trappa upp. Nionde skolåret, 1986 – 1987, hade Anders Fredh s.k. anpassad studiegång i skolan, vilket för hans del innebar att han under hela sista skolåret i grundskolan tillbringade flera skoldagar i veckan med arbete på Gården. Av samstämmande uppgifter i målet framgår att Anders Fredh hade en mycket god relation till farfadern och farmodern E på Gården. Höstterminen 1987 började Anders Fredh på Nuntorps lantbruksskola i Dalsland, en tvåårig utbildning. Tiden på Gården begränsades därvid i stor utsträckning. Lantbruksskolan avslutades med utgången av vårterminen 1989. I mitten av september 1989 började Anders Fredh en 20 veckor lång maskinskötarkurs på lantbruksskolan, som varade till julen 1989 och under denna kurs vistades Anders Fredh, enligt vad han uppgivit, på Gården endast några få veckoslut.

Målsäganden, hennes mor B, far C och fem år äldre syster D bodde omkring en mil från Gården. Förutom målsäganden vistades hennes syster D och hennes kusin F och kusin Lisa periodvis på Gården. Målsäganden fyllde fyra år den 31 oktober 1989.

Målsägandens mor har berättat att målsäganden en dag hemma i köket plötsligt yttrade: ”Anders säger att jag skall vara tyst, när han slickar mig på muffen”. (”Muffen” var det inom familjen nyttjade ordet för kvinnans könsorgan). Målsägandens far C har berättat om samma yttrande men med reservation för att han möjligen har fått det återgivit så av sin hustru. Yttrandet fick till följd att modern B kallade sin mor och far till sin bostad samt hon och hennes man C åkte upp till Gården, där Anders Fredh konfronterades med målsägandens uppgift, en handling som han helt förnekade. Enligt målsägandens moder B ”skulle Anders bara bort från Gården”. Hon var fullständigt på det klara med att händelsen hade inträffat. ”Ett barn ljuger ju inte om något sådant.” Ytterligare ett sammanträffande ägde dock rum på Gården ett par dagar senare, vid vilket, målsägandens mor och far samt farfadern, farmodern, Anders Fredh och hans far Hasse Fredh var närvarande. Mötet resulterade inte i något nytt och Anders Fredh fick lämna Gården för att aldrig mera återvända dit. Endast Anders Fredh själv har kunnat dra sig till minnes tidpunkten för det första sammanträdet, nämligen lördagen den 14 oktober 1989. Anders Fredh hade fått sitt körkort på torsdagen den 12:e och han hade själv kört upp till Gården och befann sig där på lördagen och har med detta som stöd för sitt minne kunnat erinra sig händelsen.

Hasse Fredh har utom annat berättat att Anders Fredh kom hem till honom och modern en lördagsmorgon och berättade mycket upprörd om den anklagelse han fått motta.

Av utredningen framgår vidare att målsäganden i samband med en graviditet 2009 drabbades av en s.k. förlossningspsykos för vilken hos sökte psykoterapeutisk hjälp.

Hon kom då i kontakt med psykoterapeuten, fil.dr. Jens Nordström, och kom hos denne under två skilda veckor att genomgå sammanlagt omkring 200 ”sessioner” eller terapeutiska behandlingar. Sedan Jens Nordström upphört med denna verksamhet remitterades målsäganden till en kollega till Jens Nordström, Iris Bokinge, där terapin fortsatte.

Målsäganden har i huvudsak tillagt följande. Hennes skolgång har varit bra men jobbig, speciellt gymnastik har varit svårt att vara med på. Hon har haft många kamrater men känslor och bilder har kommit upp från tiden då hon var liten. Hon utvecklade ett självskadebeteende i klass 6 -7 men det kunde gå månader utan att hon skadade sig. Hon gick hotell- och restauranglinjen men blev florist och fick arbete på en gång. Hon blev sjukskriven sommaren 2008, när hon blev gravid. Hon har provat att gå tillbaka i arbete men det har inte fungerat. Anledningen till att hon blev sjukskriven var att hon svimmade på arbetsplatsen. Hon kördes till Östra sjukhuset och det visade sig att hon hade för lågt blodtryck, som hon fick hjälp med. Därefter hade hon problem med sammandragningar i livmodern. Hon ”åkte ut och in” på sjukhuset en massa gånger och dottern Wilma föddes för tidigt med akut kejsarsnitt. Hon mådde väldigt dåligt efter kejsarsnittet och kunde inte ha Wilma hos sig. Alla gynekologundersökningar som hon fick genomgå, satte igång väldigt många reaktioner och minnen och en undersökning med en manlig läkare fick avbrytas på grund av hennes starka reaktioner. Vissa problem med sexlivet har förekommit. Hon är gift med Daniel sedan tio år. Han arbetar i Göteborgs hamn.

På fråga om varför hon gjorde polisanmälan först 2013 har målsäganden uppgivit att åren dessförinnan ”var för att stabilisera hennes situation och klara vardagen med Wilma”. Sedan kom minnena, de går inte att släppa, de är fast, de kommer upp. Hon pratade med sin kusin Jenny som följde med henne och gjorde polisanmälan. Hon har anklagat sig själv och har haft starka skuld känslor för att hon inte fick berätta vad som varit och varför det varit nedtystat. Hon har haft skuld känslor

för ”det som hände”, att det var hennes fel och om hon berättade, skulle polisen komma och ta henne från sin mamma och pappa.

Målsäganden har fortsatt: Hon vet inte hur Anders Fredh kom in i hennes liv. Hon vet inte, vet inte alls, hon kommer bara ihåg bilder, känslor, ett kort minne. Hon minns att Anders lekte med henne och att det inte var några andra vuxna som hade tid med henne, de bara arbetade. Hon har inga minnen av att hon lekte med sin syster, när hon var så liten. Hon kommer ihåg att hon lekte med sin kusin Lisa och hon kommer ihåg att Anders var med en jul. Hon har funderat på om hon hittat på ”det här med Anders” och hon tycker att hennes mamma och pappa borde ha pratat med henne om det någon gång. Hon tänkte på det i tonåren men ingen har pratat med henne och sedan var det 2008, då hon frågade hemma om hon som liten hade berättat om att Anders hade slickat henne. Hon och mamman hade pratat lite och därefter ”slängde jag ur mig: Är det sant att Anders har slickat på mig och är det sant att jag sagt det som liten för jag har minnen av det”. Hon och Daniel var då hemma på besök hos mamman. Mamman började gråta och sade att det var när hon var 4-5 år som hon hade sagt det. ”Jag hade sagt att han slickat mig på muffen” hade mamman svarat. De trodde inte hon skulle komma ihåg något av det. När hon blev gravid, bodde hon och Daniel nära hennes föräldrar och hon hade tänkt på det i flera månader. Först blev hon arg över att de aldrig pratat med mig om det men sedan blev jag väldigt ledsen och därefter kändes det skönt att jag äntligen vågat säga det och skönt att jag hade sagt det som liten, att jag inte kommit på det. Anders var väldigt rolig och lekte med henne och kusinen Lisa. Hon kommer ihåg att de lekte mycket och att Anders var jätterolig. De lekte kurragömma på övervåningen. Hon och Lisa låg bredvid varandra, när de skulle gå och lägga sig och de skulle kittla varandra på benen. Det var nytt, roligt och pirrigt. Först kittlade Anders dem på fötterna, sen uppåt insidan av låren. Den som kunde hålla sig längst vann leken. Hon minns inte om hon någon gång var ensam med sin syster eller kusin Lisa men hon har minnen av att Lisa var med och lekte. Men sen blev det mer att Anders tog av henne sina byxor och kittlade henne utanpå trosorna men då har hon inget minne av att Lisa var med.

Hon frågade Anders varför Lisa inte var med och han svarade att målsäganden var ”speciell”. Sedan började Anders slicka upp på benen. Hon har ett minne av något fuktigt och att trosorna var blöta och att Anders sade att hon var duktig, bra på det hon gjorde och att hon skulle ”låta lite” om det var skönt. Det var en hemlighet, som inte skulle berättas för någon. Hon har olika minnesbilder, som inte riktigt hänger ihop. Han tryckte ned henne över bröstet en gång när farmor ropade på henne från undervåningen och hon fick en sammetsaktig prydnadskudde över ansiktet. Kudden luktade illa och var bajsgrön. Hon fick inte luft och det gjorde ont över bröstet p.g.a. Anders armbåge och hon kände sig yr. Det blev svart men Anders släppte. Han sade att hon aldrig fick säga någonting. Gjorde hon det, så skulle han inte släppa kudden nästa gång. Sedan var det ett annat tillfälle som han visade att hon skulle dra i hans snopp för att det skulle vara skönt för honom. Han höll hennes hand och visade hur hon skulle göra. Hon har ett minne av att det kom något geggigt ut. Hon fick det på låret och hon undrade vad det var han sade, för att det var så skönt för honom. Sedan har hon ett minne av att hon gömde sig bakom en snurrfåtölj, för att hon inte ville vara på sängen och att Anders tog bort den och drog henne i en arm och i ett ben och lade henne på sängen och att han tryckte sig över henne. Han tryckte sin tyngd över hennes bröst men han blev aldrig arg så att han skrek. Han väste mer. Han blev arg, för att hon hade sprungit iväg, väldigt arg. Så fick hon inte göra. Hon har ett minne av att han stoppade in snoppen i hennes mun och att hon skulle slicka på den som en klubba. Han tryckte in den. Den var så stor att hon kräktes rätt ut på mattan. Det gjorde ont för den var så stor och hon fick ligga på golvet och städa upp med något klädesplagg. En annan gång puttade hon Anders och sparkade honom på benen och gömde sig i vindsrummet. Där var det mörkt och det fanns massa saker där och hon tänkte att här skulle han inte komma åt henne men det gjorde han väldigt lätt och han tog henne till sängen. Han hånflinade och tyckte det var rätt kul om hon försökte ta sig därifrån. Han stoppade in fingrar i henne. Det gjorde ont och sved och hon ville inte men han sa att det är så man ska leka. Han kallade slidan för ”henne” och sade att ”hon” var väldigt fin och han satt och kände mycket och tittade. En annan bild är när Anders låg över henne och att han som alltid hade på sig en

mörk T-shirt och strumpor. Överkastet var alltid på och han hängde över henne och hans T-shirt hängde ned i hennes ansikte och luktade svett. Hon kände hans fingrar, kände något hårt som tryckte mot henne. Det gjorde ”jätteont” och Anders blev ”jätte-tearg”. Han försökte få in fingrarna men det gick inte, kanske lite grand. Hon kände att hon fick sperma på ansiktet och på kinden. Det kändes förnedrande, också nu efteråt. Hon tittade ut genom fönstret och såg ett träd. Hon såg lampan i taket med döda flugor i. Sedan kommer hon ihåg en gång, då någon, ”en tjej”, öppnade en dörr, hon vet inte vem men Anders flög upp ur sängen och lade nyckeln högst upp på ett skåp. Efter den gången låste Anders alltid dörren. Vidare kommer hon ihåg sneda tak och att Anders fick stå böjd med snoppen rakt ut, när hon skulle slicka på den som en klubba. Hon kom under sängen en gång. Hon höll fast sig i sängen men han drog och hon släppte taget. Vid ett annat tillfälle kom hon upp ”i en väv i taket”. Hon ser framför sig hur Anders ligger över henne och hon ser honom bakifrån, ”uppe i älven i skogen var det väldigt skönt att vara”. De lekte kurragömma under farmors kläder, där hittade han henne och lyfte upp henne, ”naturligt att fortsätta uppe på rummet”. Han gömde henne i ett linneskåp, i rummet allra längst bort. Trappan upp var väldigt brant och när man skulle ta sig ned, fick man sätta sig och hasa sig nedför. Det var något ”sammetsfiltaktigt” i brun färg i trappan, äckligt mot fingrarna. Anders gick bakom henne för trappan knarrade i natten. Det var för att det inte skulle höras att de var två däruppe. ”Sen fick hon gå och han gick ut bakvägen”, den ingången som inte användes, genom glasaltanen. Ett annat tillfälle minns hon, då hon kom ned och farmodern E lagade mat. I början hade hon inte ”så mycket skuld” själv ”i det”, för det var roligt att leka leken, när han kittlades. Sedan, när det kändes spännande, då kändes det som det var hennes fel, att hon tyckte det var roligt fast det blev värre och när hon inte tyckte att det var roligt längre. Anders hade två sidor, den vuxna som ville leka, den andra som var svart i blicken, kalkylerande, nästan ”läskigare” än att han inte fick ett utbrott, att ingen skulle tro på henne utan att alla skulle tro på honom. Polisen skulle hämta henne från mamman och pappan. Hon har ett minne av att hon berättade det, ett minne av att mamman och pappan bråkade och sade ”polis” och att hon då tänkte att de kommer de

och hämtar henne. Har alltid haft minnet av kittling på benen och slickandet och att det var ganska normalt att man skulle göra så. På dagis lyfte hon upp kjolen och drog upp trosorna för killarna där. Fröken kom och tog henne i armen och var jättearg och själv fattade hon ingenting. Allt Anders sade till henne har påverkat henne i alla år i huvudet, att hon inte fick berätta att kudden inte skulle tas bort nästa gång.

Målsäganden har, huvudsakligen som svar på frågor, fortsatt: Hon var livrädd för Anders inne på hans rum men inte i början och när hon sade att hon inte ville längre, då var hon rädd för honom. Hon har inga minnen av att hon inte ville åka dit. Hon minns idag vad som hände, speciellt leken och hur allt började, men förut, när minnena kom, så stängde hon av det på en gång. Minnena har hon burit med sig hela tiden. Hon var 4-5 år, som hon har sagt hela tiden, sen har hon inte vetat exakt. När hon gjorde polisanmälan, då sa polisen att ”vi säger fem års-åldern”. Anders kändes väldigt stark, lång och stor. Det är ingen tvekan om att Anders har gjort detta. Det finns inga andra män. När hon är ”uppe i minnena, så försvinner hon upp till älvorna”, hon ser det ”bakifrån”.

På fråga om *när* övergreppen kan ha ägt rum, har målsäganden relaterat svaret till den kroppslängd hon vill minnas hon hade vid den tiden och tillagt: ”Jag ser bara mig själv, hur stor jag är. Det kan inte varit när jag var tio – elva”. Hon minns inte någon tidsperiod för övergreppen. Hon kommer ihåg att träden knoppades men också att det var frukt och färgglatt höstligt. ”Det är svårt att erinra sig hur många tillfällen när det är fråga om minnesbilder, som hon inte vet hänger ihop. I alla fall är det fråga om femton olika gånger” ”men sen om jag gått ut och han lagt sig bakom räcket vet inte jag om det hänger ihop med att han slickat mig”. Hon vet inte om olika handlingar har skett vid samma tillfälle, ”det är svårt att säga exakt”. När de lekte olika lekar var det vid minst tre olika tillfällen, innan han tog av henne byxorna. ”Femton gånger och grönskan växlar, hos älvorna var det olika tillfällen men aldrig snö”. Hon vet inte om övergreppen pågått under flera års tid, eller hur länge Anders var på Gården. ”Efter det här med att han har stoppat in den och ligger

på mig, det kommer jag ihåg, gången efter så kommer jag upp i en annan värld, jag kommer upp och ligger där uppe, ser hur han skakar mig för att få en reaktion, han tyckte om när jag var rädd. Det var en försvarsreaktion, det blev för jobbigt, så jag försvann upp i en annan värld. Psykologer har sagt att det är lätt att dissociera, att hoppa upp och ner ur minnen, jag kände så förut, när jag berättade här”. Övergreppen har alltid skett på Anders rum, alltid med lekar, kurragömma kunde vara utanför. Han började låsa dörren efter att någon hade öppnat den. Sen låste han alltid.

På fråga varför hon inte har gjort någon polisanmälan tidigare har målsäganden svarat att hon har inte haft någon tanke på att anmäla övergreppen tidigare. Hon ville kunna ta hand om sin dotter.

Målsäganden har fortsatt: På terapin har hon sett bilder och gjort anteckningar och lyssnat på hjärnimpulser? Då kom det upp ännu mer och det rummet hon satt i påminde om det rummet, där allt hände. Hennes mamma hade en väninna, som varit där. En läkare har satt diagnosen ”bipolär”. Det innebär att humöret går upp och ned. Det är inte detsamma som ”manodepressiv” men diagnosen har följt henne sedan dess. Hon har slutat med medicinen men har inte märkt någon skillnad. Idag lider hon av depression och ADHD. Hon berättade inte allt från början på terapin, att hon skadade sig. Hon höll sig undan tills hon började rita. Sen sade terapeuten att det inte är så konstigt att man blir deprimerad. Det är hennes förklaring till depressionen. Hon mådde sämre och sämre efter gynekologundersökningarna och sen kejsarsnittet.

När man går in på bildterapi, får man välja material och bara måla och så kommer alla känslor. Det var ljust ute under övergreppen. Har en minnesbild att hon sitter i Anders knä, något hårt är under henne och Anders sitter och flåsar. Han flyttar på henne och det var blött i trosorna. Efteråt så lägger han nyckeln i lådan, hon försökte nå den, han sitter i fåtöljen.

Hon minns inte hur ofta hon var på Gården. Hon kommer inte ihåg. Hon var där men har inga minnen av att mamman och pappan var där. Hon har ett minne av att Anders var med en jul, att han befann sig i vardagsrummet och där fanns en julgran, men inget mer i den minnesbilden. På Gården bodde farmor farfar och farfars mamma. Farfadern är egentligen hennes styvfar men han har varit som en riktig farfar för henne. Hon kommer inte när hon började på dagis. Det låg långt bort, kanske en mil. Hon vet inte när eller någon särskild anledning till varför hon var hos sin farmor och farfar. Hon har olika minnen. Hon är där och leker. Hon kan se framför sig att farmor mjölkar korna. Om hon var hos mormor och morfar, så lekte de med henne också. Farmor och farfar jobbade eller lagade mat. Hon har aldrig lekt med dem. Hon kommer inte ihåg att hon skulle sagt ”muffen”. ”Det låter som mammans ord”. Hon kommer ihåg att föräldrarna blev arga och sade ordet ”polis” och att hon tänkte att nu blir det som Anders sade. Sedan försvann han. När hon berättade för sin mamma, tror hon att hon sagt ”där nere”, inte muffen. 2Muffen låter som mammans ord”. Hon har inte heller något minne av att hon sagt till mamman att Anders sagt att hon inte fick säga något. Hon började må dåligt i sexan-sjuan. Hon medicinerade med Concerta och Ritalin och hon började använda alkohol. Hon tar alltjämt Ritalin. Hon vet inte vad minnesbilderna från fönstret betyder. Hon minns en gång då hon tittade ut och Anders slickade. Hon ser blommor på äppelträdet men hon kan inte säga mer än så, det är korta sekvenser.

Anders Fredh har för sin del tillagt i huvudsak följande. Han har haft det väldigt bra tills han nu blev anklagad för ”en sån här fruktansvärd grej”. Han har blivit allmänt ”kass” och måst kontakta en psykolog Han har en oerhört bra familj och kamrater som stöttar i den situation han befinner sig. Har nog haft det svårt i skolan. Det finns, dyslexi i släkten. Han är sportintresserad och var aktiv i fotboll och handboll men fick problem med ett knä. Hans pappa kände farfadern på Gården och så hamnade han där. Farfadern och farmodern E var fina personer. Han såg upp till farfadern på Gården. Han lärde honom mycket. I januari 1990 började han sin nuvarande

anställning men med anledning av utredningen och åtalet är han nu delvis sjukskriven. Han bor i Brålanda i ett hus på landet. Han har ett stort intresse för huset och han har renoverat det själv. På senare tid har han inte haft någon ”större relation”. 1989 – 11990 träffade han den första ”tjejen”, Anna Mossberg, som han bodde ihop med i cirka fem år. Därefter har han haft ytterligare ett förhållande men en kvinna som han också bodde tillsammans med i fem år. Han har inga egna barn men hans syster har barn. Det är många barn på gården där han arbetar, både pojkar och flickor, den yngste var sex år när han började på den gården. Han har inga syskon utöver systemen och en bra relation till henne och sina föräldrar. Numera pratar han och systemen värkte dag. Han har också varit lagledare i en fotbollsklubb. Fram till den dag han skickas hem från Gården trivdes han väldigt bra. De hade mjölkkor och det var arbete från kl. sex på morgonen till sent på kvällen. Han arbetade mycket, det var hans intresse. Han var alltid med farfadern ute på saker och ting. Han fick mat på Gården. Det var ingen riktig anställning han hade men han fick ändå viss ersättning. De åt i köket. Han minns inga fler barn på Gården än målsäganden, hennes syster D, och deras kusiner. Han har alltid tyckt om barn, alltid skojat med dem. Allt var bra fram till ”det hära”. Efter anklagelsen sade farfadern att han skulle åka hem ”men jag tror inte på det” sade farfadern. Hans pappa var där på tisdagen efteråt, har hans pappa har sagt. Barnen som var på Gården har säkert varit i hans rum men han minns inte det, ”sen vet jag inte hur jag skulle ha haft tid, det var mycket jobb” på Gården. Dagen då han fick ge sig av var en morgon, på en lördag. De kom och sade att han att han skulle ha förgripit sig på någon. Han svarade att de skulle anmäla honom på en gång och att han inte hade förgripit sig på någon. Han vill minnas att de då var i köket. Han har en svag aning om att det var farfadern, farmodern E, modern B och fadern C som var med förutom han själv. De sade att det var bäst att han åkte hem. Han vet att han åkte hem till sina föräldrar. De låg och sov och de blev helt förtvivlade. Han vet inte idag om ”förgripit” var det ord som användes men det skulle ha varit på något barn. Han har aldrig fått reda på vilket barn. Han trodde de menade systemen D, som han också sagt i förhör. Händelsen ligger 25 år tillbaka och han tror säkert att om han varit skyldig, ”så hade han väl

kommit ihåg”. Han uppfattade att det var fråga om sexuellt övergrepp och reagerade fruktansvärt och blev ledsen och tagen. Det värsta man kan bli utsatt för. Han grät i en hel dag och åkte upp till skolan och berättade för Sven och Stefan. Han skulle aldrig berättat det, om han hade varit skyldig. Hans minns att målsägandens mor B hade svårt med nerverna och ont om pengar. De deltog aldrig i arbetet på Gården. Det fanns en brant trappa upp till övervåningen på Gården. Han minns den som brant. Han hade ofta en arbets skjorta på sig när han arbetade, kanske ibland en overall. Han har ofta t-shirt på dagen. Arbetet på Gården började alltid på morgonen, vid sex – sjutiden. De gick ut då men han mjölkade inte så mycket utan skötte handutgödslingen. Där var många djur och tungarbetat. Därefter var det frukost, sedan de vanliga sysslorna och därpå mjölkning igen vid fem – sextiden. Det var många maskiner på gården och därför var det var så roligt. Han var aldrig inne när de andra var ute och arbetade. Det hade varit konstigt, om farfadern och farmodern E skulle ha accepterat det. Varför skulle han sitta inne, när arbetet är hans intresse. När han gick i skolan så bodde han hemma. Farfaderns mor hade sitt rum intill hans på övervåningen på Gården. Hon var alltid inne på sitt rum utom när hon åt i köket? Huset var lyhört. Farmodern E var ute och hjälpte till, oftast när det var mjölkningar, annars vet han inte vad hon gjorde under dagen. Han har inget minne av att de mjölkade mitt på dagen. Hans föräldrar och flickvänner säger att han är stökig. Han har svårt att tro att han skulle ha bäddat sängen när han var på Gården. Han har aldrig bäddat sängen och inte heller har inte gjort lumpen. Han har inte sett någon nyckel till sitt rum på Gården. Han har aldrig tänkt på det. Såvitt han minns, har han alltid haft gott om boxerkalsonger. Hans syster arbetade på H&M och hon köpte alltid hem kalsonger och lite grejer. Varför skulle hans syster, som målsäganden antytt, ta med omoderna grejer.

Psykoterapeuterna Jens Nordström och Iris Bokinge har närmare redogjort för sina terapier med målsäganden och sina iakttagelser av målsäganden under den tiden. Jens Nordström har därvid berättat att han genomfört omkring 200 ”sessioner” med målsäganden.

Agneta Herlitz har utom annat framhållit att det föreligger stora svårigheter att skilja på äkta minnen (händelser och händelseförlopp som bevisligen har förekommit) och falska minnen (händelser och händelseförlopp som någon uppriktigt tror har förekommit men som bevisligen inte har gjort det) till skillnad från lögnen (händelser och händelseförlopp som någon vet bevisligen inte har förekommit men som ändå säger att de har förekommit). Agneta Herlitz har vidare framhållit att det är mycket svårt att skilja ett falskt minne från ett äkta minne men att är det lätt att framkalla falska minnesbilder genom olika terapeutiska och andra metoder. Den psykologiska vetenskapen är helt klar över detta. Härtill kommer att ett litet barn, två år gammalt eller därunder, inte har några minnesbilder alls. Detta kallas infantil amnesi.

Tingsrättens bedömning

Det är utrett att två möten ägde rum med Anders Fredh på Gården. Det första har endast av Anders Fredh preciserats i tid och då till lördagen den 14 oktober 1989 mot bakgrund av att han på torsdagen den 12 oktober 1989 hade fått sitt körkort. Tidpunkten för mötet vinner emellertid stöd av faderns, Hasse Fredh, vittnesmål såtillvida att Anders Fredh, enligt Hasse Fredh, kom hem en lördagsmorgon, som och det faktum att ytterligare ett möte, enligt Hasse Fredh, ägde rum några dagar senare, troligen närmast följande tisdag (också enligt Anders Fredh). Modern B har svagt minne av tidpunkten. Hon har velat precisera mötet på Gården till att målsäganden var 4 – 5 år, vilket innebär att tidpunkten skulle vara förlagd till någon gång efter målsägandens födelsedag, 1989 eller 1990 och modern B blandar uppenbarligen ihop mötet på lördagen och mötet på tisdagen. Med hänsyn till det stöd för minnet som Anders Fredh har, och uppgifterna i övrigt får det ändå hållas för visst att Anders Fredhs minnesbild stämmer överens med det verkliga förhållandet samtidigt som modern B:s uppgifter speglar den osäkerhet som föreligger om olika omständigheter i målet.

Mötena och det ostridiga faktum att Anders Fredh omedelbart efter mötet lämnade Gården för att aldrig mera återvända, talar för att målsäganden fällt ett sådant yttrande till modern B, som modern berättat, eller något yttrande med liknande innebörd, samt att Anders Fredh, såsom han också tillstått, blivit anklagad för vad målsäganden skulle ha berättat för modern B.

Den exakta ordalydelsen av vad målsäganden skulle ha sagt till modern B är inte klarlagd. Modern B har inför rätten berättat att målsäganden på kökssoffan sade: ”Anders säger att jag ska vara tyst, när han slickar mig på muffen”. Farmodern E, som av modern B fått kännedom om vad målsäganden yttrat, har vid huvudförhandlingen förklarat att vad hon fått veta av målsäganden var att målsäganden hade frågat modern B om Anders Fredh fick slicka henne på muffen. Av försvaret närmare erinrad om att farmodern E vid polisförhör uppgivit, att Anders Fredh ”hade tatt’na på muffen”, har farmodern förklarat med att det var samma sak och av försvararen tillfrågad om innebörden av ordet ”muffen” uppgivit att det var detsamma som ”stjärten”. Inte heller målsäganden själv har kunnat dra sig till minnes att det förhöll sig så som hennes mor uppgivit att hon hade yttrat utan har hon inför rätten ställt sig frågande till om hon verkligen använt ordet ”muffen”, som inte faller sig naturligt för henne och som troligen är moderns eget ord, samt tillagt att hon borde ha använt uttrycket ”där nere” istället för muffen. Målsäganden har inte ens kunnat dra sig till minnes att hon fällt yttrandet utan vid ett besök i föräldrahemmet 2008 frågat modern, om hon verkligen sagt så, varvid modern för henne berättat att hon hade sagt så, när hon var liten.

Någon utredning om vid vilken tidpunkt yttrandet skulle ha fällts föreligger inte. Modern har berättat att hon och maken C mer eller mindre genast åkte till Gården, varför yttrandet, med utgångspunkt i denna minnesbild, bör ha fällts några dagar före lördagsmötet. Något närmare stöd för denna moderns uppgift föreligger emellertid inte och ytterligare klarhet på denna punkt har inte gått att nå.

Modern B:s omedelbara och kategoriska avgörande av händelsen, utan någon som helst undersökning av målsäganden och utan varje försök att med Anders Fredh söka reda ut vad som skulle kunna ha hänt och om det fanns någon bäring på målsägandens uppgifter, kan uppenbarligen ha satt sig prägel på maken C, som lämnat ett mera försiktigt vittnesmål, och farmodern E. Farmoderns uppgifter om att den lilla målsäganden var med Anders Fredh i ladugården, efter det att farfadern hade mjölkat, tyder inte på någon rädsla för Anders Fredh och vad Anders Fredh ingående har berättat om kurragömmalekar kan mycket väl förklara målsägandens beteende att gömma sig för Anders Fredh. Detta ger också stöd åt Anders Fredhs likaså obestridda uppgift om att han arbetade på dagarna, varför utrymmet för aktiviteter på hans rum när det var ljust – såsom målsäganden berättat – har varit litet.

Åklagaren har påstått att Anders Fredh under 1989, utan närmare precisering, vid flera tillfällen skulle ha utsatt målsäganden för olika sexuella övergrepp. Den enda utredning huruvida flera övergrepp förekommit, förutom vissa indicier förmedlade genom system D:s och kusinen F:s vittnesmål, är målsägandens uppgifter inför rätten och som hon, enligt Jens Nordström och Iris Bokinge, berättat om under de psykoterapeutiska sessionerna. Farmodern E har berättat att hon och hennes make (farfadern) inte hade lagt märke till något särskilt alls under den tid Anders Fredh hjälpte till på Gården, inte heller när målsäganden, hennes syster D eller några av målsägandens kusiner var där samtidigt, utan det var först när det ”uppdagades” (med syftning på det uppgivna slickandet på muffen) som farmodern har ”lagt ihop två och två”. Inte heller har, såvitt utredningen visar, målsäganden berättat för sin mor om någon annan sexuell handling än vad modern återgivit ovan och modern har för sin del uppgivit att ”det fanns inte i hennes huvud, att det hade skett vid flera tillfällen”. Dessa omständigheter, samt målsägandens uppgift om att övergreppen alltid har skett på Anders Fredhs rum och när det varit ljust ute, skall vägas mot Anders Fredhs obestridda uppgift om att farfaderns mor hade sitt rum intill hans på övervåningen och att hon alltid vistades där och att farmodern troligen arbetade

inomhus hela dagarna utom då hon mjölkade, liksom att han själv arbetade hela dagarna.

Någon närmare utredning om tidpunkten då Anders Fredh skulle ha slickat målsäganden på ”muffen” eller gjort sig skyldig till andra övergrepp föreligger inte. Klart är att Anders Fredh i mitten av oktober gick en maskinskötarkurs på lantbruksskolan i Nuntorp i Dalsland. Kursen hade börjat i mitten av september, varför det mesta talar mot att något övergrepp har skett under denna tid. Anders Fredh har också berättat att han under maskinskötarkursen besökte Gården endast vid ett fåtal tillfällen, eftersom han då inte hade någon egen bil och vägen från skolan i Dalsland till Gården var längre än från hemmet. Dessutom gick, såvitt framkommit, målsäganden på dagis, varför hon, för att träffa Anders Fredh, måste ha varit på Gården just vid de enstaka tillfällen, då Anders Fredh kan ha varit där.

Om något enstaka övergrepp sålunda inträffat, talar övervägande skäl för att det bör ha varit senast under sommaren 1989. Målsäganden har emellertid berättat om träd i blom, som hon har sett utanför Anders Fredhs fönster i samband med dennes uppgivna övergrepp. Denna minnesbild talar för att ett enstaka övergrepp i så fall bör ha ägt rum senast på våren eller försommaren. Härav följer att målsäganden vid denna tidpunkt var endast omkring 3 ½ år eller något äldre. I vart fall är till fullo utrett att målsäganden måste ha varit under fyra år, när något övergrepp kan ha ägt rum, eftersom hon fyllde fyra år den 31 oktober, alltså efter det att Anders Fredh hade lämnat Gården för gott, vilket allt skall vägas mot Agneta Herlitz uppgift om att barn vid två års ålder eller lägre över huvud taget inte har något minne alls och att förmågan att minnas utvecklas ur ett fragmentariskt stadium som successivt upp i åren blir helt.

Till bedömning av frågan om något övergrepp över huvud taget har ägt rum, föreligger alltså först och främst det målsägandens yttrande som modern B berättat om och de konsekvenser som detta fick för Anders Fredh. Någon som helst utredning

om yttrandets tillförlitlighet, i anslutning till att det fälldes, föreligger inte, således inte heller någon medicinsk undersökning, vilket allt skall ställas i relation till att målsäganden själv ställt sig frågande till ordvalet i yttrandet. Modern B har inte ens gjort någon besiktning av sin dotters underliv, trots den oerhörda vikt hon lade vid yttrandet. Modern B har berättat att farmodern E skulle ha sett att målsäganden varit röd i underlivet vid något tillfälle, en uppgift som farmodern vid huvudförhandlingen tillbakavisat med tillägget att det i så fall inte hade varit ”så konstigt, att barn blir det”. Något utrymme för Anders Fredh att närmare bemöta anklagelsen gavs honom inte heller, utan saken var enligt modern B klar och ”Anders skulle bara bort från Gården”. Med modern B:s kategoriska inställning var enligt farmodern E saken också ”uppdagad” och hon kunde lägga ihop ”två och två”, trots att hon och farfadern aldrig märkt något. Fastern G har också berättat att hennes dotter, kusinen Lisa, uppgivit att hon inte har sett något anmärkningsvärt mellan Anders Fredh och målsäganden.

Jens Nordström och Iris Bokinge har förklarat att målsäganden under terapierna har dragit sig till minnes de övergrepp hon berättat om och att de var för sig funnit målsäganden trovärdig. Vad de sålunda uppgivit måste emellertid ses i belysning av att målsäganden, enligt vad hon berättat, vid besöket hos sin mor 2008 själv inte var säker på att hon yttrat sig så som modern B berättat och att hon i så fall knappast hade valt ordet ”muffen”. ”Det låter som hennes mammas ord”. Det har också framkommit att den psykoterapeutiska behandlingens syfte är att få patienten i balans och att må bra. För detta ändamål behövs orsaken till det bristande välbefinnandet utredas, även om Jens Nordström framhållit att den huvudsakliga inriktningen på behandlingen mera fokuserar på symptom än orsak.

När en patient under en terapeutisk behandling, vars innehåll och metod i det konkreta fallet är obekant, kan frammana minnesbilder, är det alltså, med utgångspunkt i de upplysningar Agneta Herlitz lämnat, svårt att avgöra om minnesbilden är falsk eller äkta, samtidigt som det förefinns ett uppenbart intresse för terapeuten att ge-

nom behandlingen nå gynnsamt resultat. I detta fall talar händelsen på Gården lördagen den 14 oktober 1989 för att målsägandens minnesbild inte bör vara alltigenom falsk även om målsäganden har inlett sin terapi hos Jens Nordström, efter att hos sin mor ha förvissat sig om vad hon skulle ha yttrat hösten 1989 men då inte frågat modern, om hon hade berättat om några andra övergrepp. Anders Fredh hade, enligt vad målsäganden berättat vid huvudförhandlingen, begått ytterligare övergrepp, som för en liten flicka bör ha tett sig väl så obehagliga som slickandet på ”muffen”, men om detta har hon, såvitt framkommit, inte nämnt något alls till någon vid den tiden. Vad som verkligen har skett och om någon inträffad händelse har byggts ut med detaljer under den psykoterapeutiska behandlingen eller tillagda fantasier eller på annat sätt tillrättalagts, är under dessa omständigheter utan tvivel ägnat att inge osäkerhet.

Det är också klarlagt att målsäganden sökt psykologhjälp för sin förlossningsdepression och att hon idag alltjämt lider av depression samt ADHD. Vid sådant förhållande kan det i vart fall inte uteslutas att målsäganden, medvetet eller omedvetet, ser ett behov av att finna en förklaring i vad som kan ha skett i tre – fyraårsåldern och då i dess detaljer framkallar falska minnesbilder. Även depressionen i sig, hennes självskadebeteende och hennes personliga situation i övrigt kan behöva förklaras med minnesbilder, som kan vara falska.

Målsäganden har lämnat en ytterst detaljerad beskrivning av förenta övergrepp, något som strider mot vad Agneta Herlitz i generella termer uppgivit om minnesfunktionen hos ett litet barn. Däremot har andra minnesbilder från Gården än lekar i allmänhet, varit få. Målsäganden har heller inte kunnat förlägga sina vistelser på Gården eller något övergrepp i tiden. Å andra sidan kan, såvitt framkommit, ett trauma göra sig mera påmint än en vardaglig rutinartad händelse, även om detta inte säger något om förekommande delar av eller detaljer i traumat.

Målsägandens beskrivning av Anders Fredh framstår också som motsägelsefull, i det att Anders Fredh var den rolige och skojfriske pojken som lekte med henne och hennes syster och kusiner men samtidigt den som förgrep sig på henne och hennes uppgift om att han är säker på att "Anders har gjort det" är svårförenlig med att hon själv måst fråga modern 2008 om vad hon yttrat till modern.

På fråga varför hon inte har gjort någon polisanmälan tidigare, har målsäganden svarat att hon har inte haft någon tanke på att anmäla övergreppen tidigare. Hon ville kunna ta hand om sin dotter. Denna föddes emellertid 20 år efter övergreppen och hennes svar utgör ingen bra förklaring på frågan.

Likaså står målsägandens uppgift om att hon var rädd för Anders Fredh i kontrast mot att hon var med Anders Fredh i ladugården sent på kvällen, trots att det blivit mörkt ute. målsägandens beskrivning av hur hon vid minst 15 olika övergrepp "äcklades" av Anders Fredh, och gör det än idag, ter sig också märklig i anseende till att hon, vid sådant förhållande, måste ha låtit övergreppen fortgå en trappa upp i huset utan hennes protester och ur Anders Fredhs synpunkt med risk för upptäckt, både av farfaderns mor som av farmodern E och ingen av dem har märkt något, någonsin. Målsäganden har också berättat att överkastet alltid skulle ligga på sängen, medan Anders Fredh har förklarat att han aldrig bäddat sin säng. Farmoderns summering av "två och två" lämnar rätten mot bakgrund av det anförda utan avseende.

Vid övervägande av vad som sålunda och i övrigt förekommit finner tingsrätten betydande osäkerhet föreligga om flera relevanta omständigheter av betydelse för bedömningen av saken.

Farmodern har berättat att Anders Fredh ofta tvättade sig om händerna när han kom ned från övervåningen. Någon utredning om detta och vilken betydelse det skulle kunna ha i sammanhanget finns emellertid inte. Den enda slutsats åklagaren menat kunna dras härav, att Anders Fredh skulle tvätta av sig sekret eller andra spår av nå-

got övergrepp (som enligt målsäganden till yttermera visso alltid skedde dagtid), framstår som fullständigt verklighetsfrämmande som ett förstahandsalternativ. Närmare till hands ligger antagandet att Anders Fredh, som utfört ladugårdsarbete på kvällen, ville tvätta sig före samvaron i TV-rummet, dit han enligt farmodern brukade komma efter att ha tvättat sig, eller att han tvättat före någon måltid eller på övligt sätt efter ett normalt toalettbesök.

Åklagaren har slutligen framhållit att Anders Fredhs anpassade studiegång under sista skolåret och det förhållandet att han nu inte lever i ett parförhållande utgör indicier på att Anders Fredh har en särskild dragning till små barn och tillsammans med vad som i övrigt förekommit, gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Samma slutsats har åklagaren hävdad kan dras av det foto som åklagaren ingivit den sista rättegångsdagen, som utvisar Anders Fredh i tonåren och två mindre flickor vid en badsjö. Fotot säger inget vem fotografen är eller om det finns andra personer intill. Bilden är i sig totalt intetsägande och är inget annat än en normal sommarbild en vacker dag. Vid värdering av dessa bevisfakta och den karaktärsbevisning som i övrigt förebringats i målet finner tingsrätten Anders Fredhs civilstånd eller bevisningen härutinnan på något sätt vara ägnad att ifrågasätta Anders Fredhs karaktär. Tvärtom har han fått goda och habila vitsord om sin person redan av farfadern men också av sin studiekamrat och av sin arbetsgivare sedan många år.

Under anförda omständigheter, och då system D:s och kusinen F:s vittnesmål inte leder till annan bedömning, finner tingsrätten med stor marginal att åklagaren inte har styrkt att Anders Fredh gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Åtalet skall därför lämnas utan bifall.

Med rättens bedömning i ansvarsfrågan skall också det enskilda anspråket lämnas utan bifall.

Kostnaderna för målsägandebiträde och försvar skall stanna på statsverket. Anders Fredh är därtill berättigad till ersättning för sina kostnader för bevisning.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 3 (DV400)

Överklagande skall – med hänsyn till mellankommande helgdagar – ha kommit in till tingsrätten sist den 29 december 2014 och ställas till Hovrätten för Västra Sverige.

På rättens vägnar

Hans Andréén



Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19711005-5634	Datum för dom/beslut 2014-12-03
Efternamn Fredh	Förnamn Bo ANDERS

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2013-09-19	2013-09-20
------------	------------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift



ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Borås

Kammaråklagare Louise Eriksson

Ansökan om stämning

2014-03-28

Sida 1(4)
Handling 53
Ärende AM-123821-13
Handläggare 404A-17

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

ALINGSÅS TINGSRÄTT
Rotel 1
ALINGSÅS TINGSRÄTT
Rotel 1
INKOM: 2014-11-12
MÅLN: B 1465-13
MÅLN: B 1465-13
AKTBIL: 11

Åklagarbundet ärende

Alingsås tingsrätt

Box 126
441 23 ALINGSÅS

Alingsås tingsrätt

Inkom #14112
Mål nr 1465-13 rotel
Aktbilaga 64

TR mål: B 1465-13
Handl.: VÅLD

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
1 Fredh, Bo Anders		Anders	
Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
19711005-5634	Sverige		
Adress			
Vässby 320 464 65 BRÅLANDA			
Offentlig försvarare/ombud			
Advokat Björn Svensson förordnad			
Frihetsberövande m.m.			
Anhållande 2013-09-19 kl 12.41, Anhållande hävt 2013-09-20 kl 15.51			
Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkanden m.m.

GROV VÅLDTÄKT (1400-K137518-13)

Målsägande

A, sekretess, född 1985, se särskild handling, som företräds av målsägandebiträde: Smerling Winman, Eva, c/o Adv firman Eva Smerling Winman AB, Nygatan 18 B, 441 30 ALINGSÅS

Gärning

Anders Fredh har under år 1989 på adress (se sekretess) i Skepplanda, Ale kommun, vid flera tillfällen tvingat målsäganden till samlag eller därmed jämförligt sexuellt umgänge genom våld eller genom hot som inneburit eller för den hotade framstått som trängande fara genom att:

- Slicka målsäganden i underlivet
- Föra in sin penis och sina fingrar och/eller föremål i underlivet på målsäganden.
- Förmått målsäganden att suga på hans snopp
- Förmått målsäganden att onanera åt honom

Våldet har bestått i att Fredh vid minst ett av övergreppen lagt en armbåge över bröstet på målsäganden och tryckt en kudde över hennes ansikte.

Han har vid flera av övergreppstillfällena med sin kropp tryckt hennes kropp mot en säng och hållit fast henne i armarna.

Han har också vid två tillfällen efter att målsäganden gömt sig då hon insett att hon skulle utsättas för övergrepp med våld dragit fram henne från hennes gömställen genom att greppa henne i armar och kropp och därefter släpa henne till sängen där övergrepp ägde rum.

Han har även hotat målsäganden i samband med övergreppen genom att uttala att polisen skulle komma och ta henne om hon berättade om övergreppen för någon.

Brotten är grova då gärningarna riktats mot ett litet barn, att det varit fråga om flera upprepade och allvarliga brott och att Fredh brukat våld och hot vid övergreppen. Fredh har härigenom visat särskild råhet.

Lagrum

6 kap 1 § 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 1992

Bevisning

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden A angående de aktuella händelserna och omständigheterna i samband med dessa, bakgrunden till polisanmälan, målsägandens behandlingskontakter m m.
2. Förhör med tilltalade Anders Fredh (förnekar helt brott).
3. Vittnesförhör med B , målsägandens mamma angående hennes kännedom och vetskap om de i åtalet angivna gärningarna.
4. Vittnesförhör med C , målsägandens pappa angående hans kännedom och vetskap om de i åtalet angivna gärningarna.
5. Vittnesförhör med D, målsägandens syster, angående hennes kännedom och vetskap om övergrepp begångna mot målsäganden m m. Ska även höras om ett övergrepp från den tilltalades sida som hon själv ska ha varit utsatt för i tid i anslutning till när systemen utsattes för övergrepp.
6. Vittnesförhör med E, målsägandens farmor, angående hennes kännedom och vetskap om de i åtalet angivna gärningarna.

P minst

P samt hotat att
tyfta henne med
en kudde för att
samt att han läst
därten.

Syster i åtalet
gjorda av Åkl. vid
HUF 2014-11-12

leg

7. Vittnesförhör med F, målsägandens kusin, angående hennes kontakter med målsäganden och tilltalad under i åtalet angiven tidsperiod när övergreppen skulle ha ägt rum,
8. Vittnesförhör med G, faster till målsäganden, angående hennes kännedom om de övergrepp som ska ägt rum, när i tid de misstänkta övergrepp uppdagades.
9. Vittnesförhör med Jonas Nordström, terapeut, angående hans behandlingskontakter under två perioder 2009, vad som framkom i dessa gällande målsägandens person, mående och vilka uppgifter som framkom angående sexuella övergrepp i samband med behandlingen samt vilken tilltro Nordström satte till uppgifterna.
10. Vittnesförhör med Iris Bokinge, kurator, angående hennes kontakter med målsäganden från år 2010 och framåt, vad som framkommit i dessa kontakter samt hennes kännedom om övergrepp mot målsäganden.

Skriftlig bevisning

Texter och bilder från målsägandens behandling, sid 17-39 i fup.

Rättsmedicinskt yttrande, sid 81-83 i fup.

~~Protokoll efter analys av beslag + beslagsprotokoll, sid 84-85 och 107-108 i fup.~~

Protokoll över brottsplatsundersökning, sid 86- 103 i fup.

~~PM-husrannsakan tilltalads bostad samt fotodokumentation samma bostad, sid 109-129 i fup.~~

Handläggning

Åklagarbundet ärende.

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: 4 dagar.

Målsägandeförhör och ev påbörjande av förhör med tilltalad dag 1.

Ev fortsättning förhör målsäganden och tilltalad dag 2 förmiddag.

Dag 2 eftermiddag vittnesförhör med vittnena B, C och D. Cirka 1 timme vardera.

Dag 3 fortsättning vittnesförhör E,F,G, Jonas Nordström samt Iris Bokinge cirka 30 minuter vardera.

HNE

HNE

Justerings gjord
av äkl. vid HUF
2014-11-03/eg

Försvarets vittnen.

Dag 4 personalia och slutanförenden, halvdag. Vidare kan ytterligare vittnen tillkomma från försvarets sida denna dag. Om utredningen kompletteras kan också eftermiddagen behöva tas i anspråk varför heldag bör reserveras.

Följande personalia bör inhämtas: Personutredning tilltalad.

Bevisuppgiften kommer att kompletteras med fullständiga journalutdrag avseende målsäganden.

OBS Ber Tr särskilt underrätta nämnden om vilka vittnena är så att ingen jävssituation uppstår.

Alingsås tingsrätt

ADVOKATFIRMAN
EVA SMERLING WINMAN AB

14-10-23
B1465-13 rotel 1
Aktbilaga 48

Alingsås tingsrätt
Box 126
441 23 ALINGSÅS

Alingsås 2014-10-22

ALINGSÅS TINGSRÄTT
Rotel 1
ALINGSÅS TINGSRÄTT
Rotel 1
INKOM: 2014-11-12
MÅL NR: B 1465-13
MÅL NR: B 1465-13
AKTBIL: 48

ENSKILT ANSPRÅK

Alingsås tingsrätt
Inkom 14112
Mål nr 1465-13 rotel
Aktbilaga 65

Mål nr. B 1465-13
Åklagarkammaren i Borås mfl ./. Anders Fredh

I egenskap av målsägandebiträde för A Sekretess, se särskild handling, i ovan angivna mål framställs följande skadeståndsanspråk.

Yrkande

Målsägande yrkar att tingsrätten förordnar att Anders Fredh skall till målsäganden utge skadestånd med 330 000 kronor jämte ränta jml 4 § 4 st samt 6 § räntelagen från ~~den 1 januari 1990~~ till dess full betalning sker.

Skadeståndet fördelas enligt följande:

300 000 kr avser kränkning jml 2 kap 3 § samt 5 kap 6 p 1-4 skadeståndslagen

30 000 kr avser sveda och värk jml 2 kap 1 § samt 5 kap 1 § 3 p skadeståndslagen

1 dag för delgivning
av stämnings-
ansökan / 81
Svaret av
ESW vid HUF
2014-11-12

Grunder

Anders Fredh har gjort sig skyldig till brott på sätt som har angivits i åklagarens stämningsansökan daterad 2014-03-28.

Gärningen har utgjort ett mycket allvarligt angrepp mot målsägandes person vilket har medfört ett betydande lidande för henne och berättigar henne rätt till ersättning för den mycket allvarliga kränkning som gärningen har inneburit.

Genom den brottsliga gärningen har Anders Fredh även tillfogat målsägaren sveda och värk i form av fysisk och framför allt psykisk skada.

ADVOKATFIRMAN
EVA SMERLING WINMAN AB

Bevisning

Målsägandeförhör samt den bevisning som åklagaren härutöver har åberopat till stöd för åtalet.

Härutöver åberopas sid 72 i dokument med journalhandlingar.

Med bevisningen skall styrkas att målsäganden har utsatts för brott på sätt som åklagaren yrkat och att hon är berättigad till skadestånd med yrkat belopp.

Handläggning


Målsäganden yrkar att förhandlingen ska hållas inom stängda dörrar samt förordnar om sekretess avseende hennes identitet och samtliga förundersökningsprotokoll enligt 34 kap 12§ OSL. Vidare hemställs om så kallad medhörning enligt 36 kap 18§ 5 RB.

Stödperson

Under rättegången kommer målsäganden att behöva stöd av sjukgymnasten Ann-Louise Magnusson, Öppen psykiatriska mottagningen i Ale. Ann-Louise Magnusson är vidtalad till förhandlingsdagarna. Detta för att bistå målsäganden då hon kan drabbas av svåra reaktioner i samband med återberättandet av sina upplevelser. Sjukgymnast Ann-Louise Magnusson har arbetat med målsägaren för att ge henne strategier för att kunna hantera sin ångest.

Vidare hemställs om möjlighet för målsäganden att få delta i övriga delar av rättegången, utöver målsägandeförhöret, via högtalare i angränsande rum.

Alingsås som ovan



Eva Smerling Winman



SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.